

на. Много пжты той са спиралъ на пжтя и са скривалъ съ своя-та книга подъ нѣкой плетъ до дѣ са завърне слугыня-та. Всички старанія да възпытаватъ Ньютонъ като земледѣлецъ останали безъ сполука; четеніе-то книги, направа-та на една воденица или нѣкои други механически или научны забавленія, поглъщали всички-тѣ мысли на Ньютонъ, кога-то овце-тѣ му са распръсвали, а говеда-та испотѣжквали и испоасвали нивя-та. Единъ пжтъ чичо му го намѣрилъ подъ единъ плетъ съ книга въ ржка, цѣлъ прѣдаденъ на размышленіе; зема книга-та отъ ржка-та му и намѣрва, че той са занимавалъ съ рѣшеніе-то на една математическа задача, коя-то поглъщала негово-то вниманіе. Подиръ това пріатели-тѣ на Ньютонъ благоразумно рѣшили да благопріятствувать на наклонности-тѣ на великыя умъ; за това тѣ го извадили отъ чифлика и го дали въ училище да са приготви за въ университетъ. На осмнадесята-та година на възрасть-та си Ньютонъ былъ пріетъ въ Тройска-та Коллегія въ Кембриджъ. Той направилъ бързы и извънредны успѣхы въ математическы-тѣ науки, и скоро показалъ несжмнѣнны бѣлѣзы на онова величіе, кое-то послѣ го поставило на чело на всички великы умове. Въ 1669 г., на двадесять и седемгодишна възрасть той станжлъ профессоръ на Математика-та въ Кембриджъ, постъ, кой-то той занимавалъ много години. Въ продълженіе на четьре-тѣ или петъ години прѣди това, той направилъ по-голѣма-та часть отъ онѣзи великы откритія, кои-то обезсмъртили името му.

